

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ

Καλοκαιρινα παιγνιδια- Η πρώτη ωριμη κι ολοκληρωμενη ταινια στη φιμιογραφια του Bergmann. Αναδεικνυει το θεμα του καλοκαιριου ως αναποληση της ηδονιστικης ευτυχιας της νιοτης αποτελωντας ταυτοχρονα ένα μαθημα ζωης καθως κι η αγαπη κι η καλλιτεχνικη δημιουργια θριαμβευουν στη σκοτεινια του θανατου. Θριαμβος της αγαπης που νικα το θανατο και της τεχνης που συμφιλωνεται με την ζωη, όπως κι ο θριαμβος του Bergmann ο οποιος για πρωτη φορα ξεδιπλωνει με τωση σαφηνεια διαυγεια, γλαφυροτητα, εκφραστικοτητα και δραματουργικη ενταση την θεματολογια του.

Νυχτα των σαλιμπαγκων- Ένα από τα αριστουρηματα του μεγαλου σουηδου σκηνοθετη με φοντο τον κοσμο του τσιρκου, όπου τα λαθη του παρελθοντος διαδεχεται η στασιμοτητα του παροντος. Το ζευγαρι του Αλμπερτ και Ανν, αναδουνται ως τραγικες και δραματικες φιγουρες που παλευουν απεγνωσμενα να απαλλαγουν από τα παθη τους τους φοβους τους τα αγχη τους τις ανασφαλειες τους, βρισκονται ολοενα και πιο παγιδευμενοι πιο εγκλωβισμενοι στην αδιεξοδη πληκτικη κι ανουσια ζωη τους κι ετσι η παρασταση το τσιρκο κι η ζωη συνεχιζεται υπο την ασυναγωνιστη μαεστρια του μεγαλου δημιουργου.

Η εβδομη σφραγida- Ένας ιπποτης ο Antonios Block επιστρεφει από τις σταυροφοριες σε μια Σουηδια που μαστιζεται από την πανουκλα. Στο δρομο θα συναντησει τον θανατο ο οποιος του ζητα να τον ακολουθησει. Εκεινος τον προσκαλει σε μια παρτιδα σκακι για να κερδισει την ζωη του ή τουλαχιστον λιγο χρονο προκειμενου να απαντησει στα μεταφυσικα φιλοσοφικα υπαρξιακα προβληματα που τον βασανιζουν. Ένα επιβλητικο φιλοσοφικο εργο τεχνης που είναι ένα από τα πιο αντιπροσωπευτικα και αριστουρηματικα εργα του διασημου καλλιτεχνη ο οποιος αποτυπωνει και εκφραζει με θαυμαστη εναργεια σαφηνεια και παραστατικοτητα τα φιλοσοφικα του οραμα.

Μεσα από τον σπασμενο καθρεφτη- Κατά την διαρκεια των διακοπων σε ένα απομονωμενο νησι, οι ηδη ευθραστες ισορροπιες μιας οικογενειας διαταρασσονται όταν η σχιζοφρενης Karin αντιλαμβάνεται ότι ο πατερας της την χρησιμοποιει ως εμπνευση για το συγγραφικο του εργο. Ο'τι ακολουθει είναι μια καταδυση στην αβυσσο της ψυχικης ασθeneιας με την Harriet Anderson να καταθετει μια συγκλονιστικη ερμηνεια ζωης, αλλα παραλληλα και μια μουσικη μια εξαιρετικη φωτογραφια που πλαισιωνει το εργο και συναδει με τις ψυχικες διαθεσεις των ηρωων του.

Οι Κοινωνουντες- Η ταινια αυτή αποτελεί το δευτερο μερος της τριλογιας των ταινιων δωματιου και είναι ένα εργο εξαιρετικης σημασιας για την φιλοσοφικη και θεολογικη εξελιξη του Bergmann. Στο εργο αυτό, ο παστορας τομας σε ένα παραθαλασσιο χωριο εχει χασει την πίστη του στο θεο συνεχιζει όμως να εκτελει μηχανικα τα ιερατικα του καθηκοντα. Η Μαρτα, η δασκαλα του χωριου συνεχιζει να τον πολιορκεί ερωτικα όμως εκεινος αρνειται να την παντρευτει. Η ταινια αυτή δινει μια οριστικη απαντηση στο θεμα της υπαρξης του θεού. Μια εξαιρετικη αριστουρηματικη ταινια με διαχυτο τον φιλοσοφικο προβληματισμο του Bergmann, τις υπαρξιακες και μεταφυσικες του αμφιβολιες. Η φωτογραφια πως πάντα υπεροχη και δυο καταπληκτικες ερμηνειες από τους δυο πρωταγωνιστες του εργου τον Gunnar Bjornstrand στο ρολο του ιερα του χωριου και την Ingrid Thulin στο ρολο της δασκαλας, η οποία μεταξυ αλλων τιμηθηκε με το βραβειο γυναικειας ερμηνειας στο Φεστιβαλ Λισσαβωνας.

Η Σιωπη- Κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού, η ασθενική Εστερ και η αισθησιακή αδερφή της Άννα με τον 13χρονο γιο της Γιόχαν αναγκάζονται να διανυκτερεύσουν σ' ένα ξενοδοχείο. Τελική πράξη της τριλογίας, η Σιωπή χαρτογραφεί ένα πλέγμα αντιζήλιων και μισους που σιγοβραζει σε ένα σεξουαλικά φορτισμένο ψυχολογικό δράμα που προκαλέσει σοκ στην εποχή του. Η ταινία με τις εξαιρετικές υποκριτικές ικανότητες και των δύο πρωταγωνιστριών της, της Ingrid Thulin και της Gunnel Lindblom έχει μια υποβλητική εξπρεσιονιστική ατμόσφαιρα με το ντεκόρ και τα παιχνίδια με το φως να παίζουν καθοριστικό ρόλο, ενώ πολλά από τα θέματα της ταινίας όπως η αδελφική αντιζήλια, η πλήξη, η μοναξιά, η ενοχή, η ελλείψη επικοινωνίας και συναισθηματικής εγγυτητάς μεταξύ των δύο αδελφών, θα αναπτυχθούν διεξοδικότερα σε μεταγενέστερα έργα του μεγάλου Σουηδού σκηνοθέτη όπως το <<Persona>> και το <<Κραυγές και Ψιθυροί>>.

Persona- Κατά την διάρκεια μιας παραστάσης, η διάσημη ηθοποιός Ελιζαμπεθ Φογκλερ Περφει σε βαθιά σιωπή και αρνείται να μιλήσει. Η γιατρός της την στέλνει μαζί με μια νοσοκόμα την Άλμα σε ένα απομονωμένο παραλιακό σπίτι για να αναρρώσει. Η συμβίωση των δύο γυναικών μετατρέπεται σε ένα αδυσώπητο παιχνίδι αλλαγής ταυτότητας και ο Bergmann παραδίδει μια από τις πιο συνθετικές πρωτοποριακές όσο και αινιγματικές ταινίες της φιλμογραφίας του.

Η Ώρα του Λυκού- Ένας ζωγράφος κυριεύεται από τους δαίμονες και τα πλάσματα της φαντασίας του, χάνοντας ολοένα την επαφή του με την πραγματικότητα παρόλο που παλεύει ματαιά να ανακτήσει τα λογικά του και να διατηρήσει τις καλλιτεχνικές του ικανότητες. Η σύζυγος του Άλμα προσπαθεί απεγνωσμένα να τον βοηθήσει ωστόσο κι η ίδια μοιράζεται τις ψευδαισθήσεις του. Ο Bergmann μεταμορφώνει μια σπουδή πάνω στην αγωνία του καλλιτέχνη και την φύση της δημιουργίας σε ένα ανατριχιαστικό αμαλγάμα σουρεαλιστικής φαντασίας, εξπρεσιονισμού και γοθικών στοιχείων. Η ώρα του λυκού με μια εμφανή αλληγορική σημασία είναι μια πρωτοτυπή όσο και χιτσκοκικού τύπου ταινία του σουηδού σκηνοθέτη που δείχνει την λεπτή διαχωριστική γραμμή μεταξύ τρέλλας και ιδιοφυσίας.

Το παθος – ο Αντρέας χωρίζει την γυναίκα του και αυτοεξορίζεται σε ένα νησί της Βαλτικής. Όμως η γαλήνη του ταραζεται από την παρουσία με την Άννα μια πανεμορφή χήρα. Ο Bergmann επιστρέφει στην προσφιλή θεματολογία της απομονώσης που τον απασχολήσε όσο τίποτε άλλο στο τέλος της δεκαετίας του 60, με ακόμη ένα υποδειγματικό στιβαρό σκοτεινό ψυχολογικό δράμα δωματίου όπου οι χαρακτήρες παρακολουθούν ανίσχυροι την πολυποθητή ασφάλεια τους να γκρεμίζεται από εσωτερικούς και εξωτερικούς εχθρούς. Η τέχνη του μεγάλου σουηδού δραματουργού φθάνει στο αποκορυφώμα της σε αυτό το πορτρέτο που διεισδύει στις ψυχές των ηρώων στην αναζήτηση παρηγορίας ο ένας από τον άλλο ακόμα κι όταν η εξαπατηση κι η απομονώση διαλύουν την ζωή τους.

Φθινοπωρινή σονατα- Μια μητέρα που παραμέλησε την οικογένειά της για χάρη της καριέρας της ως πιανίστα ξανασμίγει με την κόρη της επείτα από επτά χρόνια και επιχειρεί να συμφιλιωθεί μαζί της κατά της διάρκεια μιας νυχτας γεμάτη οδύνηρες αποκαλύψεις, μια υποκωφή ιστορία εξιλέωσης και συγχώρεσης και δύο κορυφαιές ερμηνευτικές συναντήσεις της μεγάλης Ingrid Bergmann αλλά και της Iib Ylmann σε μια ταινία σταθμό που βάζει τα θεμέλια για επαναπροσδιορισμό της προβληματικής σχέσης μητέρας-κόρης.

Μαριονέτες- ο Πετερ Εγκερμαν, νεαρός επιχειρηματίας στραγγαλιζει μια πορνη για ανεξιχνιαστους λογους.Ο ψυχαναλυτής Jensen που έχει αναλαβει το φακελο της πραγματογνωμοσυνης αποκαλυπτει ότι ο Πετερ ειχε εκφρασει στο παρελθον την επιθυμια να σκοτωσει την συζυγο του ωστοσο η ερευνα του δε θα οδηγησει σε κανένα ουσιαστικο συμπερασμα που να αιτιολογει την πραξη του φονου.Γυρισμενη στη Γερμανια μια από τις πιο δυνατες ψυχολογικες σπουδες τουBergmann που καταδεικνυει την αδυναμια της επιστημης να εξηγησει το ανθρωπινο εγώ καθως οι άνθρωποι δεν είναι παρα μαριονετες στα χερια της μοιρας.Για μια ακομη φορα τα θεματα που κυριαρχουν είναι η κολαση του ζευγους,ο φοβος των γηρατειων,το παιχνιδι της μασκας,η διαφορουμενη φιλια <<θεματα που αντιστοιχουν σε αναλογες κλωστες από μαριονετες.Η ταινια είναι ένα συναρπαστικο δοκιμιο πανω στην ψευδαισθηση της ελευθεριας μεσα σε ένα ανεξιχνιαστο δικτυο από περιπεπλεγμενες αιτιες.>>

Μετα την προβα-Ο Henrik θεατρικος σκηνοθετης που ανεβαζει το ονειροδραμα του Strinberg καθεται μετα την προβα στο θεατρο για να σκεφθει για την παρασταση. Τον πλησιαζει η νεαρη πρωταγωνιστρια του Αννα κορη μιας νεκρης ηθοποιου που ηταν ερωμενη του Henrik.Η Αννα ποτέ δεν αγαπησε την μητερα της συναισθημα που ο Henrik προσπαθει να απαλυνει,ενώ ταυτοχρονα βιωνει φαντασιακα μια πιθανη ερωτικη περιπετεια με την συνομιλητρια του.Το εργο αυτό πρόκειται για μια ταινια-διαθηκη του Bergmann με την έννοια ότι αποκρυσταλλωνει ολη την εμπειρία μιας ζωης ως σκηνοθετης του θεατρου και του κινηματογραφου.ειναι μια ταινια που θεωρειται ως μια προσωπικη εξομολογηση για το παθος τις μνημες τις χαρες και τις λυπες που αφησε η πορεια του στην τεχνη.